

GLASUL EVANGHELIEI

Organ al Comunității Baptiste Române Alba-Iulia,
pentru educația și creșterea morală a poporului creștin.

ABONAMENT:
30 Lei pe an

Apare în fiecare lună
Redactor: P. BOȘOROGAN

VINO LA ISUS

După F. Bte.

Ce fel de învitare veselă și minunată este aceasta! Dumnezeu vorbește și El vorbește către tine. Tatăl zice: „Vino!“ Fiul zice: „Vino!“ Duhul Sfânt zice: „Vino!“ Ecolu îngeresc repetă chemarea: „Vino!“ Mulți sărmani păcătoși, cari au respuns la aceasta chemare, se unesc într'una și zic: „Vino la Isus!“. Aceasta compunere, precum și toate câte vor fi în acest an cu acest înțeles, te roagă, te imploră cu toată serioșitatea și dragostea, ca să vii la Isus!

Când a fost El personal pe pământ plin de compătimire pentru suferințele și păcatele oamenilor, pe cari El le cunoștea atâta de bine, privește El într'o zi mulțimea ce-L încunjura, de jurîm-prejur și zice cu un plâpând consimțământ: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi odihni.“ (Mat. 11,

28-30). Ceiace a zis El atunci, aceia zice El astăzi. Invitarea adresată în acelea zile oamenilor, o adresează, El astăzi ție iubite păcătoșule: „Vino la Mine!“ Nu ești tu împovărat de păcate? O, atunceia vino la Isus, și tu vei găsi odihnă. Vino la Isus, vino la Isus!

Vino la Isus!

El promite pace. Inșă cu mult mai bună decât pacea trupească, este pacea sufletească.

A fi în sclăvie, a suspina, a sîngera și a fi silit a chinui, este o libertate mizerabilă, inșă cu mult mai rău este a fi trupește proprietatea satanei, o tristă conștiință și o inimă turburat. Din astfel de dureri, numai la Isus putem primi odihnă, dacă venim la El. Și dacă venim la El, din toate poverile ce ne apăsă El ne scapă. Ești tu sărac? Vino, El vrea să te facă bogat pe veci.

Ești-tu bolnav? Vino, El vrea să-ți vindece și celea mai rele boale. Ești-tu întristat? Vino, El vrea, să-ți ștergă lacrimile tale. Ești-tu orfan? Vino, El vrea, în nenorocire să-ți-se facă frate, cari nu se în schimbă și nu moare niciodată. Te apasă păcatele ca o povară? O atuncia vino la Isus și El ți-le va lua toate. Ai tu frică de ziua morții și a judecării? Vino, și aceasta zi îți va fi zi de viață și mărire. O, deci vino! Fiind chemați de cătră o așa persoană, să ne fie deajuns, că să fim veseli. Despre un strein, am putea zice: „Se poate ca să nu aibă gând bun pentru mine;“ despre un om sărac: „El nu-mi poate ajuta, nici dacă ar avea plăcere;“ despre un egoist: „cine poate aștepta ceva dela așa om?“ Inșă când va zice un om bogat în blândețe și amic al celor suferinzii, către un suferind: „Vino“ atuncia poate fi chiar sigur, că cel ce-l chiamă, are pentru el ceva cu totul deosebit în gând. Deci cel ce te chiamă, o păcătosule, este totatăta de în stare pecăt și de voios a te ajuta.

El Are îmbrăcăminte pentru cei goi (desbrăcați), hrană pentru cei flămânzi, bogăție pentru cei săraci, viață vecinică pentru toți. Singurul Său cuvânt „Vino“ este deajuns, ca sa te facă pe tine fericit. Un orb pe cale auzind că trece Isus pe acolo, a strigat: „ Ai milă, ai milă!“ Poporul îi ordona se tacă; înșă el stri-

ge tot mai tare: „Ai milă de mine!“ Isus îl chiamă la sine; și pe când el putea fi sigur de binecuvântarea lui, îi ziceau unii: „Indrăznește scoale-te , căci te chiamă! Ei știau, căci Isus nu chema niciodată pe cineva la sine, ca apoi să-i respingă cererea; și deaceia îi ziceau, ca să se bucure. Păcătosule, fi îndrăzneț, același Isus te cheamă pe tine. Precum orbul și-a aruncat haina de pe el, ca să nu-i facă vre'o piedecă, așa arunca orice păcat, care ar vrea să te rețină napoi — pătrunde pîrn mulțimea greutăților, cazii la picioarele lui Isus jos și strigă! „Ai milă de mine! Eu sunt orb, eu sunt pierdut; mântui-mă, ori eu mă voi pierde de tot.“ Ești oare un păcătos prea mare? Atuncia ai și mai mare lipsă de-a veni. Ai tu o conștiință rea? Vino cu conștiința aceasta rea. Doar o inimă stricată. Vino cu această inimă stricată. Nu ai tu nimica, spre a putea răscumpara ceva, spre folosul lui? Atuncia, vino „fără bani“ Bogăți și săraci, domni și servi, albi și negri, păcătoși din toate categoriile. veniți!

Cetește Is. 55; Mat. 8, 1-17, 11, 23-30; Marc 10, 46-52; Apoc. 22, 17.

P. BOȘOROGAN.

LACRĂMILE LUI ISUS.

Ioan 11, 35; Luc., 19 41; Evr. 5,7.

După D. Frbte.

„Calea Regelui este bogată în lacrimi,” așa se tânguia odată Regele Friedrich Wilhelm IV. Dacă au avut aceasta experiență regi pământești, cu cât mai mult este adevărat aceasta despre Regele Regilor.

Nu ne-a fost nouă niciodată băcător la ochi, că despre Mântuitorul nu cetim niciodată, că El ar fi răs, și numai odată că ar fi fost vesel în sine. Cu atât înse mai mult Scriptura știe spune despre lacrimile lui.

De trei ori cetim noi despre aceste lacrimi a Lui Isus. Mântuitorul I-și ridică privirea asupra mormântului Lui Lazar prietenul Său, și cu acestea El sfințește lacrimile noastre, de compătimire în lipsa și durerea altora. Isus plînge asupra poporului Său și asupra Ierusalimului, și sfințește cu aceste lacrimile noastre, de jurîmprejurul nostru. Epistola către Evrei ne raportează, că El a jertfit lacrimi cu mare strigare, în zilele Lui de suferință. Și El plînge ca și noi să vărsăm lacrimi de durere pentru suferința Lui.

Lacrimile Lui Isus sunt mai întâi lacrimi de compătimire, precum vedem din istoria lui Lazar.

Noi cunoaștem aceasta istorie. Surorile prietenului Său din Betania au trimis la El ca să-i spună: „Do-

amne, iată că acela pe care-l iubești, este bolnav.” Inse Măestrul, care dealtădată era atâta de bucuros să meargă la Lazar, acuma întârzie, și pe când sosește El în sfârșit la Betania, prietenul Său era deja de patru zile în mormânt. Și pe când Isus I-și îndrepta pașii spre Betania, și pe când auzea El dureroasa tânguire: „Doamne, dacă ai fi fost aici, n'ar fi murit fratele meu,” și pe când zărea El în ochi tuturor lacrimi de durere, atunci S'a înfiorat în duhul Lui. și S'a tulburat, I-sau umplut ochi de lacrimi de compătimire și a plîns cu cei ce plîngeau.

În aceasta istorie a lui Lazar, Mântuitorul păsește ca Fiu a Omului, care poate compătimi cu noi.

Intr'o tradiție grecească ni se spune despre un erou, care în durerea sa cea mare și-a găsit refugiul înaintea unei zeițe pe care o ruga cu lacrimi, zicând: „Iată doamna mea, lipsa și durerea mea apărută înaintea ta.” și ea îi răspunde rece și aspru: „Eu te văd, dar nu pot admite ca un zeu se plîngă cu tine.” Ea voiește a zice cu aceia că, ea vede bine chinul lui, însă zeii nu au lacrimi, și deaceia ea nu poate împărtăși durerea și lacrimile ei cu a-le lui.

Tu însă ai un Mântuitor, care simte atât durerea străinului cât și a S'a la fel.

Aceasta este o mângăere minunată pentru toți copiii de pe pământ,

pentru toți purtătorii de cruce, cari au de-a parcurge drumul lor cu lacrimi în ochi. Acolo sus la dreapta Tatălui șade un Fiu Al Omului, care este fratele nostru întâiul-născut și care nu numai că știe a se bucura cu cei ce se bucură, ci care știe și plînge cu cei ce plîng, pentru că El ne înțelege atât în lipsă cât și în lacrimi.

Și lacrimile ce Isus le-a vărsat la cavoul (cripta) pretenului Său sunt lacrimi de durere.

Pe când Isus sosește la Betania și vede aicia, că ce a lucrat moartea, pe când El vede, cum acela, cu care a stat El de multeori la masă, a devenit un rob a-l celui mai din urmă dușman, și cum sta în fața cavoului pretenului Său, se tulbură în duhul Său și nu-și mai reține mult lacrimile ci plînge dureros asupra unui preten mort.

Dați-mi voie ca acestea să le transform și să le arăt în înțelesul spiritual. În fața a câte cavouri stă Isus și aztăzi și varsă lacrimi de durere, asupra unui preten ce-a fost odată plin de viață, — iar astăzi este mort. — Cum câte un copil al Lui Dumnezeu a făcut odată un început atât de bun. Casa lui era o Betanie, în care Isus avea întrarea și eșirea liberă. Și demulteori ședea chiar la masă cu Măestrul și avea împărtășire cu prințul vieții. Iar într-o zi devine acest preten a Lui Isus bolnav înlăuntru, și atunci în

sfârșit, cu toată viața sa, ce odată arăta numai bucurie, devine un rob al morții sufletești. Și Isus stă înainte cavoului său și varsă lacrimi de durere asupra pretenului Său mort,

Pavel scrie către Filipeni: „V'am spus de multe ori, și vă mai spun și acum, plîngând: sunt mulți, cari se poartă ca vrăjmași ai crucii lui Christos.“

Pe când el scria aceasta epistolă către Filipeni, se perândau toți pe dinainte aspritului său, acei ce odată erau consoții lui de jug, și pe când el cugeta la Alexandru și la Imeneu, și pe când el își aducea aminte de un Demas, i se umplu ochi și i se umezește fața de lacrimi ferbinți, ca odată Măestrului său, asupra pretenilor morți

Așa își fac uni călătoria lor, apoi zac în acest lagăr de boală atâta timp, până ce li se stânge și ultima flacăra de viață, și în fața unui așa mort sufletește stă Isus și plînge.

Se poate Isus bucura asupra înaintării din viața ta sufletească, sau doar plînge și asupra ta, asupra morții tale vecinice?

Trd. P. BOȘOROGAN.

MULTUMIRE.

Întâi aducem Lui Dumnezeu, pentru grija Sa Părintească, cu care ne-a condus în anul trecut. Domnul ne-a ajutat în toate lucrările noastre; pentru care să-I fie cinste și Mărire Numelui Său Sfânt.

Apoi mulțumim tuturor fraților, pretenilor, cari neau ajutat prin darurile lor de bună voie, asemenea tuturor bisericilor și societăților femeilor; cari ne-au trimis ajutoare bănești pentru ca să putem conduce și susține lucrările la cari Domnul ne-a pus.

În decursul anului, de multe ori am ajuns în încercări, cari pare-că ne ziceau, nu se mai poate, ce vei mai face? . . .

Niciodată însă n'am disperat, ci am făcut cum este scris: „Aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuși îngrijește de voi“. Așa s'a și întâmplat, când eram în greutăți mari, spuneam Domnului, și El lucra. Niciodată Domnul nu a întârziat a ne trimite prin fiii și ficele Sale ajutorul de care aveam lipsă. Ceiace ne-a dat multe dovezi despre bunătatea Lui Dumnezeu, și despre răsplata celui ce se încrede din toată inima în Tatăl și în Fiul. (Ioan 14, 1. 2.) Face-ți și voi toți așa.

Numai în aceasta nădejde, pășim și în acest an, și avem toată încrederea în Domnul; că El ne va purta de grije și în aceste grele timpuri de criză, El este bogat și va trimite din darurile Sale și fiilor Săi, cari sunt chemați a predica în Numele Fiului Său, Evanghelia dreptății Sale.

P. Boșorogan
președinte

CÂND EȘTI CREȘTIN.

*E greu să fi orfan
Să n'ai nici tată mamă
Să viețuiești sărman
Și ne luat în seamă.*

*Dar un creștin supus
Orfan nu e, căci are
Un tată în ceruri sus,
Puternic, bun și mare.*

*Dator când te găsești
Nu scapi de urmărire
Decât dacă plătești
Intreaga datorie.*

*Dar oricē păcătos
Nevrednic de îndurare
Se roagă lui Cristos
Și capătă iertare.*

*Neputincios când ești
Și fără ajutoare
Zadarnic te trudești
Căci nimeni grije-ți n'are.*

*Dar dacă ești creștin
În orice împrejurare
Mângăetorul Duh
'Ţi-aduce îndurare*

*La asta ce-ai de spus
Dece mai zăbovești
Dă-ți viața lui Isus
Și toate le primești.*

Predicarea Evangheliei Prin Faptă.

Ev. Marcu 14, 9.

Noi oamenii, mult auzim despre Evanghelia Domnului Isus Christos, care ne-a adus-o din cer și ne-a lăsat-o nouă; ca s-o predicăm, să o trăim și să o ajutăm cu fapta. Dacă nu vom predica astfel Evanghelia, ne vom trezi alunecând între prorocii mincinoși, cari predică o Evangheliie fără de fapte. In capitolul de mai sus, Domnul spune: „Ori unde va fi propovăduită Evanghelia, va fi istorisită și fapta făcută de acesta femeie.“ Noi știm că evanghelia este predicată în 576 limbi și fapta unei femeii din Evangheliie este cunoscută tot de atâtea limbi. Dacă ne-am pune întrebarea, cine poate predica Evanghelia. fapta sau zgârcenia??;-am putea deosebi prorocii mincinoși din cei adevărați.

Intr'o comună a murit un credincios sărac, pe patul morții el a lăsat soției lui, cu limba de moarte: „Tu după moartea mea, să aibi grije de partea mea în Evangeliie, tu să dai ajutor necontenit la misiune și la comunitate.“

Un alt credincios, avea odată 140.000 lei și el s'a înțeles cu sora lui, (zgârcenia) că oare cât ar trebui ca să facă parte la Evangheliie prin fapt, au ajuns la concluzia că e destul 5 lei la lună: că doar el nu poate ajuta la două împărății. Cine dorește ca să aibă parte în Impără-

ția lui Dumnezeu, trebuie ca să aibă parte și la ajutorarea Evangheliei prin fapte, căci Dumnezeu ne va răsplăti după faptele noastre. Psalm 62, v. 12.

DRAGOMIR CORNEA.

Pentru Casa Săracilor

Cetind în Glasul Evangheliei No. 1, apelul făcut de surorile din cerc. Alba, împreună cu copiii mei: Maria, Iacob, Estera și Ioan, noi ne-am hotărât și am votat, că vom da toate ouăle dela găinile noastre, cari vor fi toate în fiecare Duminică din acest an; pentru casa săracilor din Alba-Iulia. Cu aceasta voim și noi a participa la ajutorarea săracilor din poporul Domnului, care a murit pentru cei săraci,

Ana Cornea, Nălați—Hațeg.

O faptă creștinească.

Intre multele fapte creștinești pe cari înțeleg să le facă cei mântuiți, Tit. 2: 14 este și aceia a fratelui Pamfilie Răduț și soția TaviŃta din Săsciori. Acești copii ai Domnului s'au hotărât să pună de-o parte ceea ce a produs o găină într'un an de zile și unde va auzi că va fi mai mare lipsă să dăruiască acest produs. Înțelegând deci greutatea prin care trece comunitatea noastră a dat pentru acest scop suma de 600.

Desigur fratele a înțeles ce spune Sf. Scriptură Proverbe 11: 24 „Unul împarte și mai avut se face, altul oprește mai mult decât se cuvine dară numai spre lipsa sa“.

Dumnezeu să lumineze pe mai

mulți având exemplu în fapta fratelui Răduț și atunci vor înțelege ce zice Psalmul 1: verset 3.

Ioan Dan
Petrești

MISIUNE.

În zilele de 30—31 Ian. a. c. Noi frații din cercul Sighișoara, am avut adevărate zile de reinsufletire și înviorare sufletească, când am putut avea fericirea să avem în mijlocul nostru pe iubitul frate P. Boșorogan președintele comunității noastre din Alba-Iulia. Celea două zile petrecute împreună, la convenirea frățiască din orașul nostru nu vor putea fi uitate multă vreme, atât frățietatea cât și publicul care a luat parte cu noi la aceasta bucurie; au fost mișcat până la lacrimi, la ascultarea mărețelor învățături Evanghelice, pe cari scumpul nostru oaspe le-a infiltrat adânc în inima noastră a tuturor; iar Școala Biblică, ținută Duminecă a. m. asupra textului: „Fiule, dă-mi inima ta“. A încununat toată lucrarea fratelui cu o vie recunoștință din parte tuturor. Din Alba-Iulia, a mai fost și fr. Drimbăreanu A. Care încă ne-a vorbit despre rugăciune și a dat îndemnuri ca frățietatea să participe la ajutorarea Casei Săracilor și la revista Glasul Evangheliei. Asemenea și Victor Jaru din Costanța sosind la noi ca oaspe ne-a vorbit despre tineretul creștin, și ne-a dat multe sfaturi bune. Binecuvântarea Lui Dum-

nezeu, să se reverse asupra poporului Său și asupra conducătorilor săi.

E. POP.

În zilele de 1 și 2 Febr. l. c. frații din biserica Cergăul Mic au avut nespusă bucurie, aflându-se adunați din mai multe comune, unde au avut ocaziune de a se întâlni cu fratele președinte al comunității care fiind într'un turneu de misiune împreună cu fr. Drămbăreanu A. le-a făcut vizita și mult sau bucurat împreună. La aceasta întâlnire au venit frați și din alte comune, ca să cunoască pe fratele președinte, iar alții ca se depună plângerile lor în diferite chestiuni religioase. În prima zi, a mers bine, frații au ascultat Cuvântul Lui Dumnezeu și se simțeau fericiți; a doua zi, sosiră mai mulți frați din jur, dar pecând era să mergem la casa de rugăciune, sosiră și jandarmi, cari au arătat că au ordin dela pretură, ca să scoată pe predicator afară din comună și să împrăstie adunarea. După ce au luat declarații dela fratele președinte P. Boșorogan și dela alții, am fost opriți de a mai merge la casa de rugăciune și ne-am îndepărtat în liniște rugând pe Dumnezeu, ca să deschidă ochii la cei ce sunt puși la conducere, ca să vadă adevărul, și să nu mai persecute pe cei ce răspândesc în popor lumina și pacea; decare avem mare lipsă chiar acuma în acestea vremuri grele.

LA FONDUL CASEI SĂRACILOR.

Au mai donat:

Soc. Femeilor, Lupeni . . .	Lei 1500
Soc. Femeilor, Sibiu . . .	300
Soc. Femeilor, Ampoița . . .	200
Maria Opruța, Poiana . . .	200
Biserica Avrig (prin P. Oprean)	200
Ieronim Cristescu Bachnea „	200
Biserica Gurarâului . . .	191
Pavel Lazar, Lupeni . . .	100
Grigore Ticușan, Trapold „	100
Roțar Nicolae, Avrig . . .	120
Oprean Petru, Sibiu . . .	100
Fr. Schuster, Sebeș . . .	50
Nistor Florea acar în Predeal „	40

(Urmare în Nr. Viitor)

BOTEZ.

Din Sohodol jud. Alba, primim vestea că frați din acel cerc au avut în ziua de 29 Aug. 1931 un frumos botez, cu 17 suflete. Asemeni se raportează că întâmpină mari greutăți din partea celor cari nu vreau a înțelege, că în România legile statului trebuiesc sfințite, nu batjocurite. Credem însă că deși întârzie, totuși va veni timpul când se va face dreptate și acestui popor mult încercat,

CĂSĂTORIE

În ziua de 7 Februarie l. c. s'a celebrat căsătoria fratelui Roșiu Ioan cu sora Mitrofan Ana din Hăpria jud. Alba, în biserica din loc. Serviciul ceremonial a fost ținut de către fr. P. Boșorogan din Alba-Iulia, care a arătat pe larg originea căsătoriei precum și datorințele soților față unul de altul și de Dumnezeu, iar punerea mânilor, a fost îndeplinită împreună cu cei doi predicatori ai cercului: I. Dan și Ier. Schiau. Serbarea aceasta a fost mult împodobi-tă prin cântările bine executate de corul vocal din Partoș.

Dorim tinerei pereche Binecuvân-tarea Lui Dumnezeu.

NECROLOG.

În ziua de 10 Febr. l. c. a încetat din viață tinăra soră Samfira Mun-tean, din com. Găureni jud. Alba. După o grea și lungă suferință a trecut la celea vecinice, pe patul durerilor ei niciodată nu și-a arătat frica de moarte, ci totdeauna spunea tuturor, că ea nu-se teme, deoarece este încredințată că Dumnezeu primește sufletul ei în Împărăția Sa. A fost una dintre cele mai bune creștine și devotată cu totul lui Dumnezeu. În mormântarea sa ținut în 12 Febr. Serviciul fune-bru a fost îndeplinit de fr. P. Bșșo-rogan în prezența unui numeros pub-lic. Fericiți morții cari mor în Chris-tos.